

2.1 Задача оптимального виробництва фарб

Невелике підприємство випускає два типи фарб: для внутрішніх (І) та зовнішніх (Е) робіт. Продукція обох типів поступає до оптової торгівлі. Для виробництва фарб використовуються два вихідних продукти А та В. Максимально можливі добові запаси цих продуктів становлять 6 т і 8 т відповідно. Витрати на А та В на 1 т відповідних фарб наведені в табл. 2.1.

Таблиця 2.1 – Вихідні дані задачі про виробництво фарб

Вихідний продукт	Витрати вихідних продуктів на 1 тону фарби, т		Максимально можливий запас, т
	Фарба Е	Фарба І	
А	1	2	6
В	2	1	8

Вивчення ринку збуту показало, що добовий попит на фарбу І ніколи не перевищує попит на фарбу Е більше, ніж на 1 т. Також встановлено, що попит на фарбу І ніколи не перевищує 2 т на добу.

Оптові ціни однієї тонни фарби дорівнюють: 3000 грн. для фарби Е і 2000 грн. для фарби І.

Яку кількість фарби кожного виду повинно виробляти підприємство, щоб отримати максимальний прибуток від її реалізації?

Для вирішення цієї задачі необхідно побудувати математичну модель. Процес побудови моделі можна розпочати з відповіді на наступні три запитання:

- Для визначення яких величин будується модель? Іншими словами, що є змінними моделі?
- В чому є мета, для досягнення якої із множини усіх допустимих значень змінних вибираються оптимальні?
- Яким обмеженням повинні задовольняти невідомі?

У нашому випадку підприємству необхідно спланувати обсяг виробництва фарб так, щоб максимізувати прибуток. Тому змінними є:

- x_I – добовий обсяг виробництва фарби І;
- x_E – добовий обсяг виробництва фарби Е.

Сумарний добовий прибуток від виробництва фарб становить:

$$z = 3000 x_E + 2000 x_I.$$

Метою підприємства є визначення серед усіх допустимих значень x_E та x_I таких, які максимізують сумарний прибуток, тобто цільову функцію z .

Перейдемо до обмежень, що накладаються на x_E та x_I . Обсяг виробництва фарб не може бути від'ємним, тобто:

$$x_E, x_I \geq 0.$$

Витрати вихідного продукту для виробництва обох видів фарб не можуть перевищувати його максимально можливий запас, тобто:

$$x_E + 2x_I \leq 6,$$

$$2x_E + x_I \leq 8.$$

Крім того, обмеження на величину попиту на фарбу мають вигляд:

$$x_I - x_E \leq 1,$$

$$x_I \leq 2.$$

Дана модель є лінійною, оскільки цільова функція і обмеження лінійно залежать від змінних.

Порядок розв'язання задачі

1. Відвести клітки А3 і В3 під значення змінних x_E та x_I відповідно.
2. Ввести до клітки С4 цільову функцію:

$$=3000*A3+2000*B3$$
3. Ввести до кліток діапазону А7:А10 ліві частини обмежень, а до діапазону В7:В10 відповідні праві частини обмежень.

Клітка	Формула	Клітка	Формула
A7	=A3+2*B3	B7	=6
A8	=2*A3+B3	B8	=8
A9	=B3-A3	B9	=1
A10	=B3	B10	=2

4. Вибрати команду **Сервис | Поиск решения** та заповнити діалогове вікно відповідно до умов завдання.

2.2 Транспортна задача

Фірма має 4 підприємства і 5 центрів розподілу товарів. Підприємства розташовані в містах А, В, С, D зі щоденними виробничими потужностями, які вказано в табл.2. Центри розподілу товарів знаходяться в містах К, L, M, N, P. Підприємства мають щоденну потребу у кількостях одиниць обладнання, які вказані в табл. Зберігання на підприємстві не поставленої до центру одиниці продукції обходиться в 5 грн., а штраф за невиконання в строк поставки замовлення центру продукції, але якої там немає, дорівнює 15 грн. щоденно. Вартість перевезення одиниці продукції з підприємств до центрів розподілу також наведено в табл. 2.2.

Таблиця 2.2 – Транспортні витрати, грн./одиницю продукції

	К	L	M	N	P	Виробництво, шт. м:
A	7	10	8	12	13	200
B	15	10	8	5	7	150
C	10	7	7	8	8	225
D	10	3	8	8	8	175
Потреба, шт.	100	200	50	250	150	

Необхідно спланувати перевезення так, щоб мінімізувати сумарні транспортні витрати.

Важливо зазначити, що оскільки дана модель збалансована, тобто сумарний обсяг виробленої продукції дорівнює сумарному обсягу потреб в ній, то в даній моделі немає необхідності враховувати витрати, пов'язані як зі складуванням, так і з недопоставкою продукції. У протилежному ж випадку до моделі необхідно ввести:

- у випадку перевиробництва – фіктивний пункт розподілу; вартість перевезення одиниці продукції до нього приймається рівною вартості складування, а обсяги перевезення до цього пункту дорівнюють обсягам складування надлишків продукції на підприємствах;

- у випадку дефіциту – фіктивне підприємство; вартість перевезення одиниці продукції із фіктивного підприємства приймається вартості штрафів за недопоставку продукції, а обсяги перевезень на цьому підприємстві дорівнюють обсягам недопоставленої продукції до центрів розподілу.

Для розв'язання задачі побудуємо її математичну модель.

Невідомими є обсяги перевезень. Нехай x_{ij} – обсяги перевезень з i -го підприємства до j -го центру розподілу. Цільовою функцією є сумарні транспортні витрати, тобто

$$z = \sum_{i=1}^4 \sum_{j=1}^5 c_{ij} x_{ij},$$

де c_{ij} – вартість перевезення одиниці продукції з i -того підприємства до j -го центру розподілу. Крім того, невідомі повинні задовольняти таким обмеженням:

- невід'ємність обсягів перевезень

$$x_{ij} \geq 0, i \in [1,4], j \in [1,5];$$

- оскільки модель збалансована, то вся продукція має бути вивезена з підприємств і потреба усіх центрів розподілу має бути задоволена

$$\sum_{i=1}^4 x_{ij} = b_j, j \in [1,5],$$

де a_i – обсяг виробництва на i -му підприємстві, b_j – попит в j -му центрі розподілу.

$$\sum_{j=1}^5 x_{ij} = a_i, \quad i \in [1,4].$$

Порядок розв'язання задачі

1. Ввести до кліток B3:F6 вартості перевезень.
2. Відвести клітки B8:F11 під значення невідомих (обсяги перевезень)
3. Ввести до кліток H8:H11 обсяги виробництва на підприємствах.
4. Ввести до кліток B13:F13 потребу в продукції в центрах розподілу.
5. До клітки B16 ввести цільову функцію

$$=СУММПРОИЗВ(B3:F6, B8:F11).$$

6. До кліток G8:G11 ввести формули для розрахунків обсягів виробництва на підприємствах, а до кліток B12:F12 обсяги продукції, що доставляється до пунктів розподілу:

Клітка	Формула	Клітка	Формула
G8	=СУММ(B8:F8)	B12	=СУММ(B8:B11)
G9	=СУММ(B9:F9)	C12	=СУММ(C8:C11)
G10	=СУММ(B10:F10)	D12	=СУММ(D8:D11)
G11	=СУММ(B11:F11)	E12	=СУММ(E8:E11)
		F12	=СУММ(F8:F11)

7. Вибрати команду **Сервіс | Поиск решения** та заповнити діалогове вікно відповідно до умов завдання.

2.3 Варіанти транспортної задачі

Проміжні пункти

Досить часто необхідно при транспортуванні вантажів перевезти їх через треті пункти.

Нехай в n пунктах виробництва A_i з потужністю a_i знаходиться вантаж, який необхідно завести до p складів D_k з ємністю d_k , а звідти доставити до m споживачів B_j з обсягом споживання b_j . Необхідно знайти оптимальну схему перевезень, при якій загальна вартість перевезень буде мінімальною.

Якщо сумарна ємність складів дорівнює сумарній потужності виробників і марному обсягу споживання

$$\sum_{k=1}^p d_k = \sum_{i=1}^n a_i = \sum_{j=1}^m b_j,$$

місткість кожного складу буде використано повністю і схема перевезень вантажу зі складу до споживача не буде залежати від схеми перевезень від виробника на склади. У цьому випадку задачу можна розв'язати по частинах – окремо знайти оптимальні схеми поставок продукції на склад від виробника і зі складу споживачеві.

Справа суттєво змінюється, якщо місткість складів більша за сумарну потужність виробників

$$\sum_{k=1}^p d_k > \sum_{i=1}^n a_i$$

то ж за сумарний обсяг споживання

$$\sum_{k=1}^p d_k > \sum_{j=1}^m b_j.$$

Розглянемо перший випадок, коли продукції виробляється менше, ніж місткість складів, але виробництво і попит збалансовані, тобто

$$\sum_{i=1}^n a_i = \sum_{j=1}^m b_j.$$

Задачу можна розв'язувати в два етапи старим способом і збалансувати її, додавши спочатку фіктивного виробника для задоволення попиту на складах, а потім слід ввести фіктивного споживача, оскільки операція першого етапу при-

зведе до того, що на складах продукції стане більше, ніж споживається. Оскільки для побудови моделі довелося робити припущення, які суттєво порушують умови задачі.

Тому пропонується так званий спосіб Ордена-Маша. Окрім виробників продукції до таблиці вводять проміжні пункти (склади), причому для кожного пункту відводять окремий рядок і окремий стовпчик. В рядку вказується "потужність" складу, а в стовпчиках – "потреба" складу.

Нехай кількість виробників продукції $n=2$, кількість споживачів $m=4$, кількість складів $p=3$.

Сама матриця (табл.2.3) складається з чотирьох частин. У першій, верхній частині, розміром $n \times p$ вказуються вартості перевезень c_{ik} між виробниками продукції A_i та складами D_k . Аналогічно вартості перевезень c_{kj} зі складів D_k до споживачів продукції B_j вказуються в четвертій, правій нижній частині, яка має розмір $p \times m$.

Таблиця 2.3 – Матриця для задачі з проміжними пунктами

Виробники і проміжні пункти	Потужність	Споживачі і проміжні пункти					
		D1	D2	D3	B1	B2	B3
A1	a1	c_{11}	c_{12}	c_{13}	M	M	M
A2	a2	c_{21}	c_{22}	c_{23}	M	M	M
D1	d1	0	M	M	c_{11}	c_{12}	c_{13}
D2	d2	M	0	M	c_{21}	c_{22}	c_{23}
D3	d3	M	M	0	c_{31}	c_{32}	c_{33}

Друга, права верхня частина матриці, відноситься до зв'язків виробників продукції зі споживачами продукції. Оскільки прямі зв'язки за умовами задачі заборонені, то до всіх клітинок слід ввести максимальну вартість M у вигляді штрафної функції.

Найбільш цікавим є третій, лівий нижній блок матриці, який утворюється клітинками і стовпчиками, що відносяться до складів. Цей блок завжди має форму квадрату. Оскільки перевезення зі складу на склад безглузді, то відповідні клітинки також блокуються максимальною вартістю M . Однак в клітинках, які характеризують "зв'язок" складу з самим собою показники вартості прийняті рівними нулю. При будь-якому розташуванні блоків матриці такі клітинки будуть ходитися на діагоналі відповідного блоку. Задаючи відповідні нулі, в моделі звольються "поставки продукції до цього складу і вони будуть означати мір невикористаної місткості складу. Оскільки насправді цих поставок немає, то вони є фіктивними. У зв'язку з цим даний спосіб вирішення транспортної задачі ще називають способом фіктивної діагоналі.

Трьохетапна задача

Ми розглянули варіант двоетапної задачі, коли поставка продукції йде від виробника до споживача через проміжні пункти. Аналогічно розв'язується задача з поставкою через кілька проміжних пунктів, для кожного з яких додатково вводяться рядки і стовпчики. У табл.2.4 наведено вигляд матриці для поставкової схеми: виробник A – склад D – склад E – споживач B .

Таблиця 2.4 – Матриця для трьохетапної задачі

Виробники і проміжні пункти	Потужність	Споживачі і проміжні пункти						
		D1	D2	D3	E1	E2	B1	B2
A1	a1	c_{11}	c_{12}	c_{13}	M	M	M	M
A2	a2	c_{21}	c_{22}	c_{23}	M	M	M	M
D1	d1	0	M	M	c_{11}	c_{12}	M	M
D2	d2	M	0	M	c_{21}	c_{22}	M	M
D3	d3	M	M	0	c_{31}	c_{32}	M	M
E1	e1	M	M	M	0	M	c_{11}	c_{12}
E2	e2	M	M	M	M	0	c_{21}	c_{22}